U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **M. K.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 5. 2006, č. j. 60 Az 68/2005 – 17,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18. 5. 2005, č.j. OAM-909/VL-07-11-2005. Citovaným rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb. Kasační stížnost podala žalobkyně z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., nic konkrétního však k věci neuvedla. Požádala pouze o přiznání odkladného účinku k podané kasační stížnosti, o tlumočníka pro řízení do blíže neurčeného jazyka a o ustanovení bezplatného právního zástupce. Závěrem navrhla, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 10. 2006 byla žádost žalobkyně o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítnuta. Kasační stížnost proti tomuto usnesení pak byla odmítnuta usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2007, č. j. 3 Azs 20/2007 – 44. Následným usnesením ze dne 26. 2. 2007 vyzval Krajský soud v Ostravě žalobkyni, aby ve lhůtě jednoho měsíce doložila do spisu plnou moc udělenou advokátu, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti a jeho prostřednictvím zkonkretizovala důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Na tuto výzvu žalobkyně nijak nereagovala.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky řízení o kasační stížnosti nejsou splněny. Žalobkyně sama nemá předepsané právnické vzdělání, plnou moc advokátu, který by ji zastupoval v řízení o kasační stížnosti pak ani na výzvu soudu nedoložila. Nedostatek povinného právního zastoupení žalobkyně je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však přes výzvu soudu odstranit nepodařilo. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobkyně podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. odmítl. Nejvyšší správní soud nerozhodoval o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, neboť ten vyplývá přímo z ustanovení § 32 odst. 5 zákona č. 325/1999 Sb. Zároveň také nerozhodoval o žádosti žalobkyně o ustanovení tlumočníka pro řízení, neboť tato potřeba nevyšla v řízení najevo. Žalobkyně sepsala svoje podání v jazyce českém a jednání ve věci nebylo nařizováno.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 27. června 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu